

lació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret 320/1994, de 25 de febrer, queden redactats de la manera següent:

«Article 13.2.

Una vegada acabada la instrucció del procediment i practicada l'audiència a l'interessat per l'òrgan corresponent, llevat de quan no constin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets i altres alegacions i proves que les adduïdes per l'interessat, l'instructor ha d'elevat una proposta de resolució a l'òrgan que tingui atribuïda la competència sancionadora perquè hi dicti la resolució que sigui procedent.»

«Article 15.

1. Els delegats o subdelegats del Govern, si s'escau, i els alcaldes, han de dictar resolució sancionadora o resolució que declari la inexistència de responsabilitat per la infracció. Aquesta resolució s'ha de dictar per escrit d'acord amb el que preveu l'article 55.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, llevat que els òrgans administratius exerceixin la seva competència de manera verbal, cas en què el titular de la competència ha d'autoritzar una relació de les que hagi dictat de manera verbal, i fer constar el contingut d'acord amb el que preveu l'article 55.2 de la Llei esmentada. La resolució s'ha de notificar en el termini de sis mesos des que es va iniciar el procediment, ha de ser motivada i ha de decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres derivades del procediment.

2. La resolució no pot tenir en compte fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, sens perjudici de la seva valoració jurídica diferent.

3. Les autoritats que tinguin atribuïda la potestat sancionadora en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, poden delegar les seves competències en els caps provincials i locals de trànsit o en aquests i en els subdelegats del Govern corresponents quan es tracti del delegat del Govern. La potestat sancionadora també la poden delegar els alcaldes d'acord amb les normes per les quals es regeix l'Administració local.

Article 16.

Si no s'ha notificat la resolució un cop transcorreguts sis mesos des de la iniciació del procediment, es produeix la caducitat del procediment i el mateix òrgan competent per dictar la resolució ha d'arxivar les actuacions, a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici, excepte en els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per una causa imputable als interessats o en el cas de suspensió del procediment que preveu l'article 2.1 d'aquest Reglament, com també per les causes que preveu l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 17.1.

Contra les resolucions dels subdelegats del Govern es pot interposar recurs d'alçada en el termini d'un mes davant el delegat del Govern, el qual pot delegar la competència per emetre resolució en el director general de trànsit. I contra les resolucions dels delegats del Govern es pot interposar recurs d'alçada en el termini d'un mes davant el ministre de l'Interior, el qual també pot delegar la competència per emetre resolució en el director general de trànsit.»

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de febrer de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JAIME MAYOR OREJA

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

3371 *REIAL DECRET 238/2000, de 18 de febrer, pel qual es modifica la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol. («BOE» 43, de 19-2-2000.)*

El Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, aprova la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, harmonitzada amb la Directiva 79/112/CEE, del Consell, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris destinats al consumidor final, l'última modificació de la qual la constitueix la Directiva 97/4/CE.

La Directiva 79/112/CEE preveu en l'article 7, apartat 3, la possibilitat d'establir excepcions a la indicació de la quantitat d'un ingredient en l'etiquetatge d'un producte alimentari. Així mateix, d'acord amb l'apartat 4, es poden preveure excepcions en determinats productes alimentaris al mètode de càlcul de la quantitat dels seus ingredients.

D'acord amb aquestes possibilitats, la Comissió ha adoptat la Directiva 1999/10/CE, de 8 de març, per la qual s'estableixen excepcions a les disposicions de l'article 7 de la Directiva 79/112/CEE, del Consell, la incorporació de la qual al nostre ordenament intern es du a terme per aquest Reial decret.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i la sanitat, respectivament, i de conformitat amb l'article 40.2 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

En la tramitació del procediment dut a terme per a l'aprovació d'aquest Reial decret s'ha donat audiència a les associacions de consumidors i usuaris i als sectors afectats, i la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària n'ha emès l'informe preceptiu.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Sanitat i Consum, d'Economia i Hisenda, d'Indústria i Energia i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de febrer de 2000,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de l'article 8 de la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris.*

Es modifica l'article 8 de la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris,

aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, en els termes següents:

1. Els apartats 3, 4 i 5 passen a ser els apartats 4, 6 i 7.

2. S'hi incorpora un nou apartat 3, la redacció del qual és la següent:

«3. Els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 d'aquest article no s'apliquen:

a) Quan les mencions "edulcorant(s)" o «sucres(s) i edulcorant(s)» acompanyin la denominació de venda d'un producte alimentari d'acord amb el que estableix l'annex IV.

b) A les mencions relatives a la incorporació de vitamines i minerals, quan aquestes substàncies figurin en l'etiquetatge sobre propietats nutritives.»

3. S'hi incorpora un nou apartat 5, la redacció del qual és la següent:

«5. Llevat del principi que estableix l'apartat 4 d'aquest article, s'ha d'aplicar a la indicació de les quantitats d'ingredients el següent:

a) En el cas dels productes alimentaris que hagin perdut humitat com a conseqüència d'un tractament tèrmic o d'una altra mena, la quantitat esmentada ha de ser la de l'ingredient o els ingredients utilitzats, referida al producte acabat; aquesta quantitat s'ha d'expressar en percentatge.

No obstant això, si la quantitat d'un ingredient o la quantitat total de tots els ingredients recollida en l'etiquetatge és superior al 100 per 100, en lloc del percentatge s'ha d'indicar el pes de l'ingredient o els ingredients utilitzats per preparar 100 grams de producte acabat.

b) La quantitat d'ingredients volàtils s'ha d'indicar en funció de la seva importància ponderal en el producte acabat.

La quantitat dels ingredients utilitzats en forma concentrada o deshidratada i reconstituïts es pot expressar en funció de la seva importància ponderal abans de la concentració o la deshidratació.

En el cas d'aliments concentrats o deshidratats als quals s'hagi d'afegir aigua, la quantitat dels ingredients es pot expressar en funció de la seva importància ponderal en el producte reconstituït.»

Disposició addicional única. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que disposa l'article 40.2 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i la sanitat, respectivament.

Disposició transitòria única. *Pròrroga de comercialització.*

Els productes etiquetats abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, i que no s'adaptin al que disposa, es poden comercialitzar fins que se n'exhaurixin les existències.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de febrer de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

3372 REIAL DECRET 239/2000, de 18 de febrer, pel qual s'estableix el procediment per a la regularització d'estrangers que preveu la disposició transitòria primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. («BOE» 43, de 19-2-2000.)

La Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, estableix un nou règim de l'estrangeria a Espanya i fixa mesures tendents a aconseguir la integració social dels estrangers en el nostre país.

La disposició transitòria primera de la Llei esmentada determina que el Govern ha d'establir, mitjançant un reial decret, el procediment per regularitzar els estrangers que es trobin en territori espanyol abans del dia 1 de juny de 1999 i que acreditin haver sol·licitat alguna vegada el permís de residència o treball, o que l'hagin tingut en els últims tres anys.

Mitjançant aquest Reial decret es dona compliment al mandat derivat de la disposició transitòria esmentada i es regula un procediment ràpid i eficaç per portar-lo a la pràctica. Alhora, i per la seva connexió amb aquest procés, s'ha considerat convenient referir-se a altres grups d'estrangers, com ara sol·licitants d'asil la petició dels quals hagi estat desestimada, o familiars d'altres estrangers que també s'hi acullin, i familiars de residents estrangers o d'espanyols.

En compliment d'això, amb l'informe favorable previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria, oït el Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants, a proposta dels ministres d'Afers Estrangers, de Justícia, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de febrer de 2000,

DISPOSO:

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Poden ser documentats amb un permís de treball i residència o amb un permís de residència els estrangers que es trobin a Espanya i que compleixin els requisits següents:

1r Ser a Espanya abans de l'1 de juny de 1999 i haver romàs de manera continuada en aquesta situació.

2n Haver estat titulars d'un permís de treball i residència o d'un permís de residència en algun moment dels últims tres anys anteriors a l'entrada en vigor de la Llei orgànica 4/2000, o bé haver sol·licitat el permís de treball i residència o el permís de residència alguna vegada fins al dia 31 de març de 2000, inclusivament.

3r No estar inclosos en alguna de les causes d'expulsió que estableixen els articles 49.g) i 50 de la Llei orgànica 4/2000, ni haver estat acordada la seva expulsió anteriorment per alguna d'aquestes causes sobre la base de la Llei orgànica 7/1985, i el seu Reglament d'execució, i no tenir prohibida l'entrada en territori espanyol, llevat que l'expulsió hagi prescrit; ni tenir un procés judicial penal en curs, llevat que l'interessat acreditï l'arxivament definitiu de la causa judicial o el sobreseïment lliure de les actuacions.

2. Els estrangers que hagin formalitzat la sol·licitud d'asil fins a l'1 de febrer de 2000, inclusivament, i la petició dels quals estigui en tràmit o hagi estat desestimada poden ser documentats amb un permís de treball